

KRAJSKÝ SOUD V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Zátkovo nábreží 2, 370 84 České Budějovice

tel.: 389 018 111, fax: 389 018 500, e-mail: podatelna@ksoud.cbu.justice.cz, IDDS: 832abay

Rozhodnutí

Krajský soud v Českých Budějovicích jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl předsedkyní soudu Mgr. Martinou Flanderovou, PhD., o žádosti [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], ze dne 20. 11. 2025 (dále jen „žádost“) na základě § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném ke dni podání žádosti (dále jen „InfZ“) takto:

- I. Žádost ze dne 20. 11. 2025, v níž žadatel požadoval poskytnutí informací ve znění „*zaslání znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Janem Tučkem, Ph.D., LL.M., znalce oborou zdravotnictví, odvětví psychiatrie č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], znalecký posudek je zmiňován u č.j. [REDAKCE]*“.

se podle § 15 odst. 1 InfZ **odmítá** na základě ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) InfZ, neboť v této žádosti je požadováno poskytnutí informace, kterou nemá povinný subjekt povinnost poskytnout. Požadovaná informace se týká *rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků*.

Odůvodnění:

- Dne 20. 11. 2025 byla Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen "povinný subjekt") doručena do datové schránky žádost žadatele [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], (dále jen "žadatel"), o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění „*zaslání znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Janem Tučkem, Ph.D., LL.M., znalce oborou zdravotnictví, odvětví psychiatrie č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], znalecký posudek je zmiňován u č.j. [REDAKCE]*“.
- Podle § 2 odst. 1), 2) InfZ povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce. Povinnými subjekty jsou dále ty subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti.
- Podle § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Křesinová.

4. Podle § 11 odst. 4 písm. b) InfZ povinné subjekty neposkytnou informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků.
5. K limitům uplatnění dané výjimky se obsáhle a s odkazem na prejudikaturu NSS vyjádřil Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 20. 2. 2024, č. j. 5 A 140/2021-51 (zejm. bod 12). Jako stěžejní okolnost zde Městský soud označuje důvod, pro který byla informace vytvořena: „Byla-li informace vytvořena za účelem soudního řízení, bude zpravidla chráněna § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Dostala-li se sice do dispozice soudu, avšak nebyla za tímto účelem vytvořena, pak by měla být poskytnuta (nevztahují-li se na ní jiné důvody pro její odmítnutí), protože její neposkytnutí nesleduje ochranu rozhodovací činnosti soudů.“ Krajský soud v Brně pak v rozsudku ze dne 26. 5. 2022, č. j. 30 A 112/2020-197 vedle toho poukazuje na to, že je třeba brát ohled i na důvod existence takové výjimky, tedy na to, že výjimka má chránit nezávislost soudů, nikoliv povinných subjektů jako účastníků řízení (bod 46). Plně aplikovatelné i pro případ znaleckých posudků vypracovávaných v soudních řízeních jsou bezpochyby závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2017, č. j. 6 A 246/2013-59, v němž soud odmítl, že by znalecký posudek představoval know-how znalce, které by šlo považovat at' už za obchodní tajemství nebo za předmět duševního vlastnictví znalce.
6. Tyto judikатурní závěry je potřeba uplatnit i v tomto případě poskytnutí požadovaného posudku z žadatelem označeného soudního spisu. Pod výjimku podle § 11 odst. 4 písm. b) InfZ budou obecně spadat znalecké posudky, které nechal vypracovat soud, stejně jako posudky, které pro účely soudního řízení nechali vyhotovit účastníci. Účastnické posudky mající původ v předcházejícím řízení sice nejsou vytvořeny pro účely soudního řízení, ale stále na ně lze pohlížet jako na podklady soudního rozhodování, jehož poskytnutí je způsobilé zapříčinit hrozbu chráněnému zájmu nezávislosti soudního rozhodování, pokud představují relevantní pramen pro zjištění skutkového stavu ve věci.
7. Po obdržení žádosti o informaci nejprve povinný orgán zjistil v rejstříku agendy ■■■■, že věc spisové značky ■■■■, jejíž součástí je požadovaný znalecký posudek, není dosud vyřízena a soudní řízení pokračuje v měsíci lednu 2026 nařízeným jednáním. Požadovaný znalecký posudek nechal v rámci soudního řízení vypracovat soud. Žadatel se tedy domáhá poskytnutí informace o probíhajícím soudním řízení, které se nachází ve fázi, kdy nebylo vydáno krajským soudem rozhodnutí, nebylo vyhotoveno a doručeno účastníkům řízení. Soudní řízení tak nepochybně není nikterak uzavřené, pokud jde o objasnění skutečností rozhodných pro toto řízení. V řízení před soudem budou tedy prováděny další úkony rozhodné pro probíhající řízení, přičemž poskytnutí požadovaného znaleckého posudku by mohlo ohrozit probíhající řízení, které není dosud ukončeno. Dále je nutno volit individuální přístup, kdy musí povinný subjekt patřičně zvážit, zda konkrétní posudek poskytnout či nikoliv, když se jedná o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Pro jeho specifikum si lze jen stěží představit jeho úplné a bezpodmínečné poskytnutí. V tomto případě může poskytnutí znaleckého posudku podle právního názoru aprobovaného rozsudkem NSS ze dne 12. 7. 2023, č. j. 3 As 78/2021-39 představovat nezákonný zásah do práv osoby, které se informace v posudku obsažené týkají, neboť posudek obsahuje údaje o zdravotním stavu posuzované fyzické osoby. Legitimním předmětem ochrany je ochrana soukromí jednotlivce, jeho zdravotního stavu, kterého se znalecké zkoumání týká.
8. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že je dána zákonná výjimka upravená v ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) InfZ, neboť poskytnutí informací o rozhodovací činnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Křesinová.

soudu by mohlo ohrozit anebo zmařit jednání, zejména zajištění práva na spravedlivý proces, zpochybnit roli státu při upevňování zákonnosti. Za tohoto předpokladu je ospravedlnitelné veřejnosti požadované informace nezpřístupnit.

9. Vzhledem k tomu, že zákon omezuje shora uvedené právo žadatele, povinný subjekt dále posuzoval, zda v tomto konkrétním případě není dána naléhavá společenská potřeba na omezení základního práva znalcem posuzované osoby na ochranu práv a svobod, a zkoumal splnění podmínky nezbytnosti omezení tohoto základního práva a svobody jednotlivce v demokratické společnosti.
10. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, konstatoval, že: *"Právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; pokud jeho výkon zasahuje do práva na ochranu soukromého života, chráněného článkem 10 Listiny a článkem 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat, a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu, neboť jde o práva rovnocenná. Takovou povinnost mají i všechny subjekty aplikující relevantní právní úpravu, obsaženou v zákoně o svobodném přístupu k informacím, tj. osoby poskytující informaci, správní orgány a soudy v systému správního soudnictví. Žádným zákonem nelze abstraktně vyloučit ochranu základních práv a svobod zaručenou ústavním pořádkem. V každém jednotlivém případě střetu ústavně zaručených práv musejí soudy a jiné orgány veřejné moci zvážit význam a intenzitu dotčených práv."*
11. Při řešení konfliktu mezi základními lidskými právy a svobodami je využíván tzv. test proporcionality, jehož výsledkem je závěr o nutnosti upřednostnit jedno z konkurujících si subjektivních práv při současném minimálním omezení práva druhého, skládající se ze tří kritérií, která byla definována v nálezu Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02: *„První z nich je princip způsobilosti naplnění účelu (nebo také vhodnosti), dle něhož musí být příslušné opatření vůbec schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jímž je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku. Dále se pak jedná o princip potřebnosti, dle něhož je povoleno použít pouze nejšetrnějšího - ve vztahu k dotčeným základním právům a svobodám - z více možných prostředků. Třetím principem je princip přiměřenosti (v užším smyslu), dle kterého újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky přesahovat pozitivní, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních."*
12. V posuzovaném případě žadatel požaduje poskytnutí znaleckého posudku v konkrétní soudní věci. Požadovaná informace je informací, kterou povinný subjekt neposkytuje, když poskytování takové informace je zapovězeno podle § 11 odst. 4 písm. b) InfZ. Zásah do práva na informace spočívající v odmítnutí žádosti je plně způsobilý dosáhnout sledovaného cíle, a to neposkytnutí informací, jejichž poskytnutí zákon vylučuje. Princip vhodnosti je tedy naplněn. Nelze ani použít šetrnější opatření, než je odmítnutí žádosti, a to s ohledem na charakter žádosti, která cílí na získání znaleckého posudku, který se týká konkrétní fyzické osoby, posouzení jejího zdravotního stavu, pro řízení sp. zn. [REDAKCE], jehož je žadatel účastníkem. Princip potřebnosti je rovněž také naplněn.
13. Pokud jde o třetí princip přiměřenosti, povinný subjekt se zabýval hodnocením, zda existuje nějaký veřejný zájem na poskytnutí žádané informace, neboť právo na informace je politickým právem, které slouží k realizaci svobody projevu. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 3. 2015, č. 1 As 229/2014 - 48, konstatoval: *„Právo na poskytování informací je odrazem*

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Křesinová.

principu veřejné kontroly fungování státu. (. . .) Je vždy nutné zkoumat, zda existuje legitimní zájem na tom, aby se postup vůči konkrétní osobě stal součástí veřejné diskuse. Tento legitimní zájem je zpravidla dán, týká-li se činnost státních orgánů osob veřejně činných, a to z důvodu právě jejich veřejné činnosti.“ Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 18. 12. 2002, sp. zn. III. US 156/02, k povaze práva na informace uvedl, že jej „nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápanou velmi široce, takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí.“

14. Z obsahu požadované informace a z důvodu, který žadatel uvedl v podané žádosti, lze určit, že nejde o veřejný zájem. Po provedení testu proporcionality, jehož výsledkem je závěr o nutnosti upřednostnit jedno z konkurujících si subjektivních práv při současném minimálním omezení práva druhého, povinný subjekt dospěl k závěru, že zájem společnosti omezit právo na informace týkající se poskytnutí znaleckého posudku aktuálně převažuje nad zájmem, který mají naplňovat ustanovení zákona č. 106/99 Sb., což ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) InfZ, vyjadřuje. Za dané situace neexistuje jiná možnost než žadatelovu žádost odmítnout.
15. Povinný subjekt proto podle § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 11 odst. 4 písm. b) InfZ odmítá poskytnout informaci specifikovanou v žádosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení Ministerstvu spravedlnosti ČR prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

V Českých Budějovicích dne 28. listopadu 2025

Mgr. Martina Flanderová, Ph.D. v. r.
předsedkyně Krajského soudu v Českých Budějovicích

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Křesinová.